

ШЕВЧЕНКО Геннадій Миколайович

Випускник
економічного факультету (2010)

Генеральний директор
ТОВ «Будсервіс»,
депутат Запорізької обласної ради

Народився 27 вересня 1960 р. в с. Охрімівка Якимівського району Запорізької області. Батько, Микола Семенович, — зоотехнік, мати, Олександра Василівна, — доярка. З дитинства любив рибалку. Згадує: «Я дуже хотів побудувати човна і плавати. Були спроби робити човна із камери трактора, але мати порізала».

У школі навчався добре, але відмінником ніколи не був. Найбільших успіхів досягав на уроках праці та фізкультури. Займався спортом. У родині виховувалося шестеро дітей, тому, коли малий Геннадій закінчив вісім класів, батько сказав: «Синоку, я з шести років працював прицепником у колгоспі, а тобі вже майже п'ятнадцять. Слід обирати спеціальність».

З 1975 р. Г. М. Шевченко навчався у міському професійно-технічному училищі № 17 м. Генієцька, де здобув кваліфікацію «автослюсар III розряду, моторист». Закінчивши в 1978 р. училище, за комсомольською путівкою, був призваний на військову службу до прикордонних військ. Проходив службу у військовій частині 20–13 Пришибського прикордонного загону Закавказького прикордонного округу. До служби ставився сумлінно. Батьки неодноразово отримували подяки за виховання сина від командира Пришибського загону, полковника Валерія Олександровича Губенка (пізніше — генерал-полковник прикордонних військ України).

У 1981 р. завершив службу та отримав пропозицію від особового відділу вступити до школи Комітету державної безпеки СРСР. Проте Геннадій Миколайович відмовився, адже вдома його чекали п'ятеро братів і сестер, а також

батьки, які потребували допомоги. Мати тяжко хворіла, тож весь тягар лягав на плечі батька.

Повернувшись додому, не погодився працювати в органах внутрішніх справ і працевлаштувався на «Укрводбуд» водієм. Брав участь у будівництві Каховської зрошувальної системи.

Ще школярем закохався у свою однокласницю Тетяну Уколову, з якою в 1982 р. створив сім'ю. В 1983 р. у молодого подружжя народився син Максим. Але щастя Г. М. Шевченка тривало недовго, оскільки в 1984 р. померла його мати, що стало важким ударом для родини. Потрібно було виховувати дітей і займатися господарством, допомагаючи татові. Зважаючи на скрутне матеріальне становище, Геннадій Миколайович був вимушений їхати на заробітки до Ташкенту. Потім почав працювати на газопроводі «Лабитнангі» Ямало-Ненецького автономного округу (о. Салехард).

У 1987 р. в сім'ї Шевченків народився другий син — Олександр.

У 1990 р. Г. М. Шевченко очолив ПП «Оріяна» в смт Кирилівка Якимівського району, де працював до 1994 р. Відтоді до сьогодні — генеральний директор ТОВ «Будсервіс». Очоливши це підприємство, Геннадій Миколайович відчував потребу навчатися та розвиватися і саме тому вступив до Таврійського коледжу комп'ютерних технологій. У 2007 р. став випускником цього навчального закладу за спеціальністю «Програмування для електронно-обчислювальної техніки і автоматизованих систем», здобувши кваліфікацію програміста. З 2007 р. навчався на економічному факультеті Запорізького національного університету, де в 2010 р. отримав повну вищу освіту за спеціальністю «Фінанси» та здобув кваліфікацію магістра економічних наук, магістра з фінансів.

Геннадій Миколайович зазначає, що, навчаючись в університеті, на його життєвому шляху траплялися чудові люди: Алла Василівна Череп, Федір Григорович Турченко, Людмила Гаврилівна Комісарова та багато інших.

У роки навчання Г. М. Шевченка відбувалися суттєві перетворення у процесі розбудови демократичної, соціальної та правової держави, формуванні демократії та свободи слова. Він брав активну участь у Помаранчевій революції. У 2005 р. очолив Якимівську районну організацію політичної партії «ВО «Батьківщина». У 2006 р., отримавши підтримку виборців, став депутатом Якимівської районної ради. На виборах у 2010 р. повторно обраний депутатом районної ради.

*Дружина Тетяна разом із синами Максимом та Олександром,
27 січня 2008 р.*

З 2008 по 2012 р. працював помічником-консультантом народного депутата України Валерія Григоровича Крайнього. Як депутат районної ради, зробив великий вклад у соціально-економічний розвиток рідного Якимівського району, за що неодноразово відзначався грамотами та подяками Якимівської районної державної адміністрації, Якимівської районної ради, Запорізької обласної державної адміністрації, Запорізької обласної ради, Верховної Ради України. Бере активну участь у наданні допомоги постраждалим дітям унаслідок повеней на Закарпатті. За особистої підтримки Геннадія Миколайовича сотні дітлахів безкоштовно оздоровлюються на узбережжі Азовського моря.

За вагомий особистий внесок у справу консолідації українського суспільства, розбудову демократичної, соціальної та правової держави та з нагоди Дня Соборності України, згідно з Указом Президента України від 20 січня 2010 р. № 53, нагороджений орденом «За заслуги» III ступеня.

Голова ГО «Прикордонник Якимівщини», присяжний засідатель Якимівського районного суду.

У 2015 р. земляки обрали Г. М. Шевченка депутатом Запорізької обласної ради, де він також обіймає посаду секретаря постійної комісії з питань законності, боротьби з корупцією, регламенту, депутатської діяльності та депутатської етики, прав людини, свободи слова та інформації. Будучи депутатом обласної ради, прагне вирішити актуальні для Якимівського району проблеми, надає матеріальну допомогу громадянам, які опинилися у скрутному становищі тощо. Підтримує обдаровану молодь. Зокрема, за власний рахунок щорічно надає премії кращим випускникам шкіл згідно з розробленим депутатом Положенням про преміювання.

Запорізький національний університет для Геннадія Миколайовича є великою родиною. Тут здобували вищу освіту його сини Максим та Олександр (юридичний факультет), рідний брат Сергій (біологічний факультет), рідна сестра Олена (економічний факультет), племінниці

На території монастиря Святого Пантелеймона (гора Афон) разом із другом Іваном Григоровичем Свистуном, 2015 р.

Марія та Аліна (економічний факультет), невістка Тетяна (факультет соціальної педагогіки та психології, економічний факультет). Саме Запорізький національний університет (історичний факультет) закінчив кращий друг Г. М. Шевченка, депутат Запорізької обласної ради двох скликань Володимир Іванович Рудик, якого, на жаль, вже немає з нами.

Рідний університет не тільки навчив Геннадія Миколайовича майбутній професії, а й допоміг сформувати життєвий світогляд, спрямований на успіх. Він зазначає, що, за потреби, ще одну вищу освіту здобував би саме в Запорізькому національному університеті, адже у його стінах працюють справжні фахівці, патріоти своєї землі, нащадки козаків.

Г. М. Шевченко завжди справжній, такий як є, оскільки його життєве кредо: «Нужно быть, а не казаться». У скрутну хвилину він завжди готовий простягнути руку допомоги ближньому, адже дотримується принципу «Твори добро другим во благо».

Під час пленарного засідання Запорізької обласної ради

Разом із сином Максимом та онуком Іваном